

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1521. usque ad annum 1525

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118472

§. 70. Fœderatorum exercitus pecuniis destitutus, sed a Mediolanensibus
adjutus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66495](#)

etiam eorum consiliis, ignarus licet, Sæcul. XVI.
deserviret; quapropter ubi communis A.C. 1523.
omnium Pater esse debuisset, brevi par-
tium studio abreptus aperte Gallis ad-
versabatur.

§. LXIX.

*Soderinus Cardinalis Papæ jussu
comprehensus.*

Haud obscure suum in Gallos odium Petr. de An-
prodebat Adrianus, dum Cardina-gler. ep. 781.
lem Soderinum natione Florentinum
Guicci. l. 15.
durius habebat, eoquod hic, ut Gallis
ad invadendum Siciliæ Regnum viam
pararet, clandestina cum Siculis consi-
lia fovisset, datusque literis Santonen-
sem Episcopum instigasset, ut Franciæ
Regem de opportunis Siciliam occupan-
di mediis edoceret; ast nuncius prodi-
torias literas deferens, cum intercep-
tus Hispaniæ Ministris traderetur, tor-
mentorum vi cunctos conspiracyis con-
scios prodidit; unde Soderinus Cardi-
nal is de perduellione convictus Ponti-
ficiis jussu in arcem S. Angeli conjectus
est.

§. LXX.

*Fæderatorum exercitus pecuniis desti-
tutus, sed a Mediolanensibus adjutus.*

Detecta hac conjuratione ferme ea-
dem

Sæcul. XVI. dem Hispanis accessit felicitas, quam
A.C. 1523. fuit ipsa Siciliæ conservatio; inde enim

Pontificem suo fœderi adjungendi propitiam naſti erant occasionem, cuius

Guicci. l. c.

accessu eorum Societas numero atque auctoritate plurimum augebatur, præcipue, ubi paulo ante ipſi quoque Veneti ſeſe palam Gallorum hostes profitebantur. Nihilominus Rex Christianifimus Mediolanensem Ducatum recuperatus, Bonnivetum Admiralem cum recenti militia eo decrevit, qua re comperta Hispani haud parum turbabantur, eo vel maxime, quod ære militari carerent, brevi tamen pecunias Francisci Sfortiæ nomine mutuo datas accipiebant; quippe cives Mediolanenses vasis convivalibus argenteis, gemmisque opignoratis centum aureorum millia Ducis ſuo ſuppeditabant, quæ summa mox fœderatorum copiis dabatur, ea lege, ut pecunias adhucdum residuas haud ultra exigerent, ac totius proximi belli stipendia mererentur. Hanc conditionem lubenter acceptabant fœderati, necdum tamen eorum Exercitus Gallorum copiis, quas ad quinquaginta armatorum millia ascendere dicebant, resistendo par erat, atque ipſe Columna Fœderatorum Dux de fuorum salute atcum fore prospiciebat, ſi tum urgente

rerum

rerum necessitate prælia discrimen cum Sæcul. XVI.
Gallis, Venetisque experiri cogeretur. A.C. 1523.

§. LXXI.

*Fœderatorum molimina ad Venetos a
Gallorum studiis avocandos.*

In his rerum angustiis nil opportunius accidebat, quam ut Veneti impeditur, ne foedus, cuius finiendi tempus, ad quod initum erat, prope adventabat, rursum cum Gallis innovarent. Nec huic consilio spes magna de- erat; nunciatum enim erat Columnæ, Morentiacum a Senatu absque responso fuisse dimissum, postquam Veneti fuerant edocti, quod Lescunus Marescallus Cremonæ urbis ditionem fecisset, & Galli Mediolanensem arcem hosti tradidissent.

Nec tamen inde Franciscus Rex animo fractus, repentinam Hieronymi Adornii mortem in rem suam vertere meditabatur. Mortuus erat ille, dum pro Imperatore apud Venetos legatione fungeretur, paucis post Morentiaci discessum diebus apoplexia tactus: Igitur comperto ejus obitu Rex nulla mora Bajocensem Episcopum eo ablegabat, ut conditiones illis, quas antea rejece- rant, magis amplias Venetis offerret.

§. LXXII.